

ROLE VZTAHU LÉKAŘE A PACIENTA

V PRŮBĚHU PACIENTOVA CHRONICKÉHO ONEMOCNĚNÍ

FHS UK 2012

Předložená práce se zabývá poměrně hojně diskutovaným tématem potřeby psychosomatického přístupu v léčbě somatických chorob. V úvodu bych ráda vyzdvihla autorčinu proaktivitu, která se týkala nejen volby tématu, ale především realizace vlastního výzkumu. Práce má část teoretickou a empirickou.

Teoretická část je dle mého názoru zpracována na výborné úrovni, drobnější nedostatky se týkají spíše formální stránky (citační práce). Obsah je logicky členěn do několika subkapitol, které nenásilně uvádějí čtenáře do dané problematiky. Je zde zdařile reflektováno chronické onemocnění s jeho důsledky v různých aspektech života pacienta a vhodně propojeno s potřebou bio-psycho-sociálního přístupu v jeho léčbě. Autorka zde prokázala, že je schopna samostatně vyhledávat relevantní zdroje a aktivně s nimi pracovat, tzn. pouze nekompilovat pasáže z jednotlivých zdrojů. Přestože čerpá převážně z domácích zdrojů, nechybí ani přehled novějších zahraničních studií vztahujících se k tématu. Kvalita této části je logickým vyústěním dobře provedené problematizace tématu a slouží jako pevná opora pro samotný výzkum.

Cílem výzkumu je tedy zmapování významu role vztahu mezi chronicky nemocným pacientem a jeho lékařem, jsou vhodně formulovány dvě výzkumné otázky, které ovšem kladou jisté požadavky na schopnost sebereflexe informátorů (což se později ukázalo jako jeden z důležitých faktorů při výzkumu). Autorka projevila nevšední nasazení při oslovování vhodných informátorů, což bych chtěla vyzdvihnout. Výběr byl samozřejmě ztížen nutností zachování mlčenlivosti ze strany lékařů, autorka v čekárnách tedy oslovovala pacienty samotné. Výsledkem je vzorek značně heterogenní, což míním pouze jako konstatování faktu, nikoliv jako výtku. Autorka sama tento fakt navíc reflektuje v diskuzi. Použitá kvalitativní metodologie je relevantní výzkumnému cíli. Chválím také navrženou strukturu rozhovoru, kdy autorka citlivě postupuje od otázek neutrálních k osobnějším. Z prezentovaných kategorií je patrné, že autorka dobře zvládá analýzu i interpretaci získaných dat. Kapitola Diskuze je poměrně nosná, informačně bohatá a jsou zde reflektována úskalí výzkumu. U obhajoby bych uvítala zevrubnější rozvahu nad získanými daty, konkrétně, proč si pacienti v drtivé většině neuvědomují vliv přístupu lékaře přímo na jejich zdravotní stav.

Práci doporučuji k obhajobě a hodnotím známkou 1 – 2.

V Praze dne 2.2.2013

Mgr. Eva Richterová